

Bangkok
Art
Biennale

1st

BANGKOK ART BIENNALE

BEYOND BLISS 2018

Performance and Live Art as Pathfinders

'I am like a conductor who performs in front of public,' said Marina Abramović. 'the public is the mirror of my work.' Abramović's lecture at Siam Pavalai Royal Grand Theatre was full house.⁴³ Everywhere she went in Bangkok crowds of admirers greeted her. National channels televised her audience with HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn who presided over the inaugural opening of Bangkok Art Biennale. Abramović invited Her Royal Highness to put on soundless headphones and experience healing forces from quartz stones.

Participants in *The Method* and *A Possible Island?* by Marina Abramović Institute (MAI) witnessed a phenomenal experience never seen before at Bangkok Art and Culture Centre (BACC).⁴⁴ The public became immersed with MAI. Over 75,000 attendances from all walks of life visited the three-week event. They were curious; they stayed long hours; some cried while many returned with friends and families.

In *The Method*, participants associate with Hindu-Buddhist meditation called a five-door process (*panca dvara vithi*) as the body and mind become as one through vipassana meditation. In slow motion, participants practice stamina and endurance through sight, sound, odor, flavor and tangible base connected fully with mind base.

Like Bangkok Art Biennale's theme *Beyond Bliss*, MAI's *A Possible Island?* asks the paradoxical question of achieving the impossible. Eight performance artists from Greece, India, Bangladesh, Iran, Myanmar, South Korea and Thailand search for quietness, escapism and refuge. The lack of quality time is the symptom of fear, loneliness and social misplacement. *A Possible Island?* is an attempt to place viewers in a space where they breathe, reunite with themselves and live their own experience through pulsating energy.

Throughout three-week long duration performances, each artist performed eight hours a day with no break. Prior to the performance, they went into retreat that included fasting, exercise, meditation and swimming naked at a retreat site in Samut Songkhram.

Struggle with self in confined 'island' becomes part of the mindscape to overcome obstacles. Reference to Greek mythology, Korean-Japanese dance forms, disappearance due to political suppression, environmental destruction and gender are subjects that revealed many pressing layers. Lengthy, nonstop performances by Yiannis Pappas, Vandana, Jihyun Youn, Despina Zhacharopoulou, Lin Htet, Pantea, Reetu Sattar and Taweeksa Molsawat mesmerized thousands of visitors. Conversely, viewers became long durational recipients as they reciprocated ritualistic movements, flame watching, garden growing, chanting for lost loved ones, gender frustration, casting

การแสดงและศิลปะแสดงสดในฐานะผู้แสวงหาหนทาง

"ฉันเป็นเหมือนวาทยกรผู้แสดงต่อหน้าสาธารณชน" มารินาออบราโมวิชกล่าว "สาธารณชนคือกระจกส่องงานของฉัน" การบรรยายของออบราโมวิชที่สยามกาวลัย รอยัลแกรนด์เธียเตอร์ มีผู้ฟังเต็มห้อง⁴³ ไม่ว่าเธอไปที่ไหน ในกรุงเทพฯ จะมีกลุ่มผู้ชื่นชมรอรับเสมอ โทรทัศน์ทุกช่องออกอากาศ การเข้าเฝ้าสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ของออบราโมวิช ในวันเสด็จฯ ไปทรงเปิดนิทรรศการ บางกอก อาร์ต เบียนนาเล่ ออบราโมวิช ยังได้ทูลเชิญสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้ทรงสวมหูฟังไร้สายและทรงรับพลังบำบัดจากหินควอตซ์ด้วย

ผู้เข้าร่วมศิลปะแสดงสด *The Method* และ *A Possible Island?* โดยสถาบันมารินา ออบราโมวิช (MAI) ได้ร่วมประสบการณ์ที่ไม่เคยมีผู้ใดเคยพบเห็นที่หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (BACC)⁴⁴ สาธารณชนได้เป็นส่วนหนึ่งในการแสดงสดของ MAI ผู้ชมกว่า 75,000 คน จากทุกวงการได้เข้าร่วมงานในช่วงสามสัปดาห์นี้ แต่ละคนสงสัยใคร่รู้ และอยากับศิลปะการแสดงสดได้นานนับชั่วโมง บางคนร้องไห้ และหลายคนกลับมาชมอีกครั้งพร้อมเพื่อนและญาติ

ใน *The Method* ผู้ร่วมกิจกรรมได้ทำสมาธิแบบฮินดู - พุทธที่เรียกว่า ปันญวธิ เป็นการรวมกายและใจเป็นหนึ่งด้วยสมาธิวิปัสสนา มีการฝึกพลังและความอดทนโดยการเคลื่อนไหวอย่างช้าๆ รับรู้รูป เสียง กลิ่น รส สัมผัสด้วยความมีสติอย่างสมบูรณ์

เช่นเดียวกับแนวคิดหลักของบางกอก อาร์ต เบียนนาเล่ กิจกรรม *A Possible Island?* ของ MAI ทานคำถามและเรียกร้องในสิ่งที่แทนจะเป็นไปไม่ได้ ศิลปินผู้แสดงจากประเทศกรีซ บังกลาเทศ อิหร่าน อินเดีย เมียนมา เกาหลีใต้ และไทย ช่วยกันมองหาความสงบ การหลีกเลี่ยง และที่พึ่งสะท้อนสภาวะของความกลัว ความเหงาและความสิ้นสน *A Possible Island?* เป็นความพยายามพาผู้ชมไปในที่ซึ่งเขาสามารถหายใจลึกๆ กลับเข้าไปค้นหาตัวเอง และรับรู้ประสบการณ์ของตนในขณะนั้นท่ามกลางสิ่งเร้าจากภายนอก

ตลอดเวลาสามสัปดาห์ที่มีการแสดง ศิลปินแต่ละคนแสดงกันวันละแปดชั่วโมงโดยไม่มีหยุดพัก ช่วงก่อนการแสดง พวกเขาเริ่มเวิร์คช็อป Cleaning the House ปลีกวิเวก อดอาหาร ออกกำลังกาย ทำสมาธิ และว่ายน้ำ ที่อาคารแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม

การต่อสู้ดิ้นรนกับตัวตนบน 'เกาะ' แห่งนี้ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของจินตนาการที่ใช้ก้าวข้ามอุปสรรค มีการนำเสนอหลายรูปแบบ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับการปรีณปรายของกรีก นาฏกรรมเกาหลี - ญี่ปุ่น การปิดกั้นทางการเมือง การทำลายสิ่งแวดล้อม และเพศสภาพ ล้วนเป็นหัวข้อที่สลับซับซ้อนหลายชั้น การแสดงอย่างต่อเนื่องโดยยานนิส พาฟลิส แวนดานา จิฮยุน ยูน เดสปินา ซาคาไรโฟลู ลิน เก็ต แพนเกีย ร็ูก ลีกรา และกวีกิดี้ บูลสวิตส์สร้างความพิศวงให้แก่ผู้ชมหลายหมื่นคน ในทางกลับกัน ผู้ชมก็มีส่วนร่วมเมื่อพวกเขาตอบสนองต่อการเคลื่อนไหว แบบพิธีกรรม การจ้องเปลวไฟ การทำสวน การโยนหินกรักที่จางไป ความสับสนในเพศสภาพ และการห่มเผือกอันเป็นการรักษาและทำลายร่างกายไปพร้อมกัน

ความมุ่งมั่นของจิฮยุน ยูน ที่จะวัดสิ่งที่จับต้องไม่ได้ นั่นคือ ภูมิกัมน์แห่งอารมณ์ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากนาฏศิลป์โบราณ คือท่าของการแสดงอันยาวนานชวนพิศวง ใน *Telephus* (พ.ศ. 2561) ยานนิส พาฟลิสตีความใหม่ให้กับสุภาษิตกรีกโบราณ "มีแต่ผู้สร้างบาดแผลเท่านั้นที่บำบัดได้" ซึ่งเป็นเทพพยากรณ์ของอะพอลโลที่กล่าพลี บอกวิธีรักษาบาดแผล

Marina Abramović Institute (MAI)

สถาบัน มารินา อบราโมวิช

Marina Abramović Institute (MAI) aims to create and support a community of new genres of performance while at the same time, to preserve and inherit the invaluable legacy of pioneering artists. MAI, as a traveling Institute, has partnered with venues and artists presenting workshops and collaborative projects in 12 countries worldwide. MAI's project at Bangkok Art Biennale consists of *A Possible Island?* and *The Abramović Method* led by Paula Garcia, Serge Le Borgne, Lynsey Peisinger and Billy Zhao, the free-of-charge public participatory events that lasted for three weeks with over 75,000 attendees joining people in a communal experience, which took place alongside collaborations of long durational performances.

Invited artists Despoina Zacharopoulou (Greece), JiHyun Youn (South Korea), Vandana (India), Pantea (Iran), Yiannis Pappas (Greece), Lin Htet (Myanmar), Reetu Sattar (Bangladesh) and Taweesak Molsawat (Thailand) went on a retreat at Samut Songkhram where they went through intensive course of exercise and meditation. At Bangkok Art and Culture Centre, they mesmerized viewers with their daily 8-hour long performances. Audiences became emotionally involved as they meditated, laughed and cried to live performances that provoked issues including trauma, diaspora, desperation, terror, healing, environment and escapism.

สถาบันมารินา อบราโมวิช (MAI) มีเป้าหมายในการสร้างสังคมและสนับสนุนศิลปะการแสดงออกแนวใหม่ ในขณะเดียวกันก็พยายามรักษาและสืบทอดผลงานศิลปะการแสดงที่ทรงคุณค่าของศิลปินรุ่นเก่าไปพร้อมๆ กัน 3 ปีที่ผ่านมา MAI ได้ร่วมงานกับศิลปินและองค์กรทั่วโลกในการจัดกิจกรรมใน 12 ประเทศ และในเทศกาลศิลปะร่วมสมัยนานาชาติ บางกอก อาร์ต เบียนนาเล่ครั้งนี้ สถาบันมารินา อบราโมวิช สร้างปรากฏการณ์ครั้งสำคัญ เปิดประสบการณ์ใหม่ให้ผู้ชมชาวไทยใน *A Possible Island?* และ *The Abramović Method* โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตลอดสามสัปดาห์มีผู้เข้าชมมากกว่า 75,000 คน ที่มาสัมผัสประสบการณ์ร่วมกันในแบบฝึกหัดที่มารินาสร้างสรรค์ขึ้นมาควบคู่ไปกับศิลปะการแสดงสดแบบต่อเนื่อง (Long durational performance).

นำโดย พอลลา กราเซีย เซอร์ก เลอ บรอนน์ ลินดซี่ เพซิงเกอร์ และ บิลลี่ เจา คัดเลือกศิลปินนานาชาติ ประกอบไปด้วย เดสปินา ซาคาโรพูลู (กรีซ) จิฮยุน ยูน (เกาหลีใต้) เวन्दาน่า (อินเดีย) แพนเทีย (อิหร่าน) ยานนิส ปาปาส (กรีซ) ลิน เท็ต (เมียนมา) รีทู สัตรา (บังกลาเทศ) และทวิศักดิ์ มูลสวัสดิ์ (ไทย) ผู้ชมจะถูกดึงเข้าไปในโลกของศิลปินตลอดทั้ง 8 ชั่วโมงของการแสดง ด้วยการทำสมาธิ เสียงหัวเราะ และหลายคนเสียน้ำตาให้กับศิลปะการแสดงสดที่ได้เห็นตรงหน้า นำเสนอปัญหาสังคมทั้งความเจ็บปวด การพลัดถิ่น ความสิ้นหวัง ความหวาดกลัว การรักษาสิ่งแวดล้อม และการหลบหนีออกจากภาวะจำยอม ที่คุณจะมีอารมณ์ร่วมไปได้โดยไม่รู้ตัว

Marina Abramović Institute (MAI)

The Abramović Method 2018, 2018

Mixed media, exercise that audiences participate

สถาบัน มารินา อบราโมวิช

The Abramović Method 2018, 2561

สื่อผสม, แบบฝึกหัดให้ผู้ชมมีส่วนร่วม

Vandana วนดา

b. 1983, Haryana, India
ปี 2526, ฮารยาน, อินเดีย

This performance is an experiment and an effort to shift the level of consciousness from concentration to awareness and from thinking to not thinking.

It explores the connection and the relationship one has with one's self using the burning candle as a tool to avoid thinking. When the mind is thinking, imagining or recalling past, it is absent from the present because of the lost connection with the inner self - The Happy State!

The act of constantly gazing at the flame is a challenge for the mind to stay in the present moment. The artist reminds their mind by audibly saying - "I'm looking at the flame," to come back to the present moment again whenever any thought crosses her mind. The artist lights a new candle when the eyes look away from the flame by chance. She lights another candle just before the current flow of the energy, and an uninterrupted smooth shifting of the gaze from one to another flame.

The automatic prolongation of the very basic movements of eating, walking and sitting in the performance due to the constant connection with the flame indicates the irony of our being disconnected and lost most of the time in our day-to-day life while doing the same acts without awareness, in other words, actually not experiencing the living of life.

The title of the piece *I, The Flame* (2018), directly comes from the phenomenon of oneness and reunion, in other words, identification with the inner self or the soul who actually resides in a body in form of a flame as described in Hindu scriptures.

งานเสกนี้เป็นการทดลองและเป็นความพยายามที่จะยกระดับของจิตสำนึกให้เป็นการตระหนักรู้ และจากการคิดเป็นการไม่คิด

งานนี้เป็นการสำรวจความสัมพันธ์กับตัวเองโดยใช้เทียนไขที่กำลังลุกไหม้เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างสถานะที่หลุดพ้นจากความคิด เมื่อจิตของเราคิด จินตนาการ หรือระลึกถึงอดีต จิตก็จะไม่อยู่กับปัจจุบัน เนื่องจากได้ขาดการเชื่อมโยงกับภายในของตนเอง ซึ่งเป็นสถานะที่มีความสุข

การร้องของเปลวไฟอย่างต่อเนื่องเป็นการท้าทายให้ดูอยู่กับปัจจุบัน ศิลปินจะต้องคอยคอยส่งเสียงบอกเรา "ฉันกำลังมองเปลวไฟอยู่" เพื่อกลับสู่สถานะปัจจุบันในเวลาที่มีเสียงเข้ามารบกวนจิตใจ

ศิลปินจะจดจ่ออยู่กับเปลวไฟนั้นจนกว่าเปลวไฟจะดับเพื่อรักษาความต่อเนื่อง สิ้นไหมของเปลวเทียน และจะคอย เบนสายตาดูจากเทียนเล่มเก่าไปยังเล่มใหม่โดยไม่ขาดตอน

ความต่อเนื่องของการเคลื่อนไหวทั้งๆ ที่ในจิตใจประจักษ์อย่างยากกับการเดิน และการนั่ง ที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติเนื่องมาจากเปลวไฟ เป็นการแสดงถึงการขาดความเชื่อมโยงกับชีวิตและเสียเวลาส่วนใหญ่ในชีวิตในแต่ละวันไปกับการทำสิ่งต่างๆ โดยไม่มีการตระหนักรู้ หรือจะบอกเราทางอ้อม: ไม่ได้ตระหนักรู้ถึงชีวิตเลยก็ได้

ชื่อของงานเสกนี้ *I, The Flame* (พ.ศ. 2561) นี้ที่นำโดยธรรมชาติปรากฏการณ์การเป็นหนึ่งเดียวกันหรือการกลับมามีรูปร่างกัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการค้นพบตนเองที่อยู่ภายใน หรือก็คือจิตที่ฝังอยู่ในร่างกาย ซึ่งอยู่ในแบบของเปลวไฟซึ่งมีการบันทึกไว้เกี่ยวกับเรื่องศาสนาฮินดู

Vandana

I, The Flame, 2018, Performance Art

วนดา

I, The Flame, 2561, ศิลปะการแสดง

b. 1983, Haryana, India
เกิด 2526, ฮารยานา, อินเดีย

This performance is an experiment and an effort to shift the level of consciousness from concentration to awareness and from thinking to not thinking.

It explores the connection and the relationship one has with one's *ownself* using the burning candle as a tool to avoid thinking. When the mind is thinking, imagining or recalling past, it is absent from the present because of the lost connection with the *inner self* – The Happy State!

The act of constantly gazing at the flame is a challenge for the mind to stay in the present moment. The artist reminds their mind by audibly saying – "I'm looking at the flame," to come back to the present moment again whenever any thought crosses her mind. The artist lights a new candle when if the eyes look away from the flame by chance. She lights another candle just before the current candle is going to be finished to maintain the constant flow of the energy, and an uninterrupted smooth shifting of the gaze from one to another flame.

The automatic prolongation of the very basic movements of eating, walking and sitting in the performance due to the constant connection with the flame indicates the irony of our being disconnected and lost most of the time in our day-to-day life while doing the same acts without awareness, in other words, actually not experiencing the living of life.

The title of the piece *I, The Flame* (2018), directly comes from the phenomenon of oneness and reunion, in other words, identification with the inner self or the soul who actually resides in a body in form of a flame as described in Hindu scriptures.

งานแสดงนี้เป็นการทดลองและเป็นความพยายามที่จะยกระดับของสติจากสมาธิให้เป็นการตระหนักรู้ และจากการคิดเป็นการไม่คิด

งานนี้เป็นการสำรวจความสัมพันธ์ที่คนเรามีต่อตนเอง โดยใช้เทียนไขที่กำลังลุกไหม้เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างสภาวะที่หลุดพ้นจากความคิด เมื่อจิตของเราคิด จินตนาการ หรือระลึกถึงอดีต จิตก็จะไม่อยู่กับปัจจุบัน เนื่องจากได้ขาดการเชื่อมโยงกับภายในของตนเอง ซึ่งเป็นสภาวะที่มีความสุข

การจ้องมองเปลวไฟอย่างต่อเนื่องเป็นการท้าทายให้จิตอยู่กับปัจจุบัน ศิลปินจะเตือนตัวเองโดยส่งเสียงบอกว่า "ฉันกำลังมองเปลวไฟอยู่" เพื่อกลับสู่สภาวะปัจจุบันในเวลาที่มีสิ่งอื่นเข้ามารบกวนจิตใจ

ศิลปินจะจุดเทียนใหม่ เมื่อพบว่าตัวเองนั่งเฉยๆ สายตาจากเปลวไฟ ศิลปินจะจุดเทียนเล่มใหม่ก่อนที่จะเล่มเก่าจะดับเพื่อรักษาความต่อเนื่อง สิ้นไหลของพลังงาน และจะค่อยๆ เบนสายตาจากเทียนเล่มเก่าไปยังเล่มใหม่โดยไม่ขาดตอน

ความเชื่อมโยงของการเคลื่อนไหวต่างๆ ไปในชีวิตประจำวันอย่างการกิน การเดิน และการนั่ง ที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติเมื่อนั่งมองเปลวไฟ เป็นการเสียดสีการขาดความเชื่อมโยงกับชีวิตและเสียเวลาส่วนใหญ่ในชีวิตในแต่ละวันไปกับการทำสิ่งเดิมๆ โดยไม่มีการตระหนักรู้ หรือจะบอกว่าเราแทบจะไม่ได้ตระหนักถึงการใช้ชีวิตเลยก็ได้

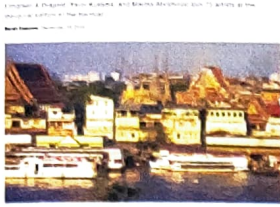
ชื่อของงานแสดงนี้ *I, The Flame* (พ.ศ. 2561) มีที่มาจากตรงจากปรากฏการณ์การเป็นหนึ่งเดียวหรือการกลับมาอยู่ร่วมกัน หรือกล่าวได้ว่าเป็นการค้นพบตนเองที่อยู่ภายใน หรือก็คือจิตที่อยู่ในร่างกาย ซึ่งอยู่ในรูปแบบของเปลวไฟซึ่งมีการบันทึกไว้ในคัมภีร์ของศาสนาฮินดู

BAB in the News

artnet

The First Bangkok Art Biennale Will Fill the City's Ancient Temples With Art by Yayoi Kusama and Other Contemporary Stars

HONG KONG TATLER

Inside Bangkok's First Art Biennale

Headlined by world-famous artists like Yayoi Kusama, Bangkok Biennale will feature artworks from all across the globe exhibited in the city's modern and less historical sites

EFE:

First Bangkok Art Biennale shows off the weird, wonderful and world-famous

THE ASIAN AGE

For Gurgaon artist, Bangkok biennale a 'stepping stone'

The Biennale has a remarkable strong representation of female artists and gender issues.

—South China Morning Post

Bibi

Bangkok Art Biennale 2018: Yayoi Kusama, Jean Michel Basquiat, Marina Abramovic among lineup of 75 international artists

ARTFORUM

PAUL GUSTAV BANGKOK BIENNALE TO LAUNCH IN NOVEMBER 2018

The first ever Bangkok Biennale, spearheaded by the former president of the Museum of Contemporary Art, will be held in the capital of Thailand from November 2018 to February 2019. It will feature 75 international artists.

The biennale will feature contemporary art from Asia, Europe, and the Pacific region, including the works of Yayoi Kusama, Jean Michel Basquiat, Marina Abramovic, and others. The event will be held in the city's modern and less historical sites.

The Sydney Morning Herald

Visual art: John McDonald looks for bliss at the inaugural Bangkok Art Biennale

John McDonald, a leading Australian contemporary artist, is looking for bliss at the inaugural Bangkok Art Biennale. The event will feature 75 international artists.

THE BUSINESS TIMES

LA STAMPA

Alla Biennale di Bangkok le opere d'arte raccontano la felicità

CO BO

Sotheby's

October's Most-See Museum Exhibitions: Bangkok Art Biennale 2018

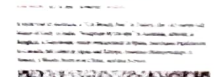

artguide

Atlantic

Photos of the Week: Virtual Parish, Drone Tourism, Rock Santa

South China Morning Post

Bangkok jumps aboard the art biennale bandwagon - well, it was called Venice of the East

Traveller

ART SY

Bangkok's Innovative New Biennial Brings Contemporary Art to Buddhist Temples

artspacific

BANGKOK ART BIENNALE 2018: 'BEYOND BLUE'

EFE:

The Biennale brings to feature in Bangkok Art Biennale

Vandana (MAI)
1983, Haryana, India

Vandana, has completed her MFA in Fine Art from London after having Diploma in Fine Arts from Mumbai, and achieving MA in English from Delhi following her BA from Haryana, India. She has exhibited her works in India, UK, Switzerland & South Korea. She has been awarded Kingston Award GOLD Level and GREAT Scholarship Award by Kingston University & British Council London. She was also awarded Third Prize for her live performance 'Chapter Close', at pratyagati-Journey Home (2017), a competition exhibiting works of the artists in residence at Stiftung Futur, Switzerland, and juried by the eminent artists Mr. Subodh Gupta & Ms. Shilpa Gupta. She received Excellence Award-First Prize for her monograph on 'Silence', by RSAFAC, 2011, and 'Best Artist' Award, 2003, by Maharshi Dayanand University.

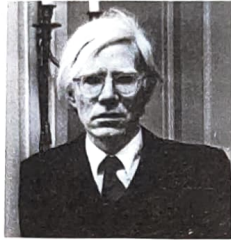
Kawita Vatanajyankur
1987, Bangkok, Thailand

Kawita Vatanajyankur is a video artist whose works delve deep into psychological perspectives and putting value on women's daily lives in the society, with power and uniqueness. In her staged performances, Kawita undertakes physical experiments that playfully, often painfully, test her body's limits. Her show also tests the audiences' limits on the grounds of being unavoidably compelling and uncomfortable to watch. The luminous colors in Kawita's works reflect the artist's aesthetic appeal while tapping into a globalized and digitally networked visual language of consumption and instant gratification.

In 2015, she was a finalist in the Jaguar Asia Pacific Tech Art Prize and her work was selected into the prestigious Thailand Eye exhibition at Saatchi Gallery, London

and Bangkok Art & Culture Centre in 2017.

In 2017, Kawita was a Thai representative to present 'Islands in the Stream' exhibition in Venice, alongside the 57th Venice Biennale.

Andy Warhol
1928 - 1987, Pennsylvania, USA

Andy Warhol was one of the world's leading artists in the 1960s. He actively worked during the Pop Art movement which his work became a great representation of the movement up until now. His work controversially blurred the lines between fine art and mainstream aesthetics. Consumer products, celebrity portrait, and advertisements often found in his work to demonstrate, and yet criticize, the development of the society at that time; the rise of materialism in which he simultaneously satirized and celebrated it. Warhol's notable works include Campbell's Soup Cans (1962), Marilyn Monroe (1962), Brillo Soap Pads (1969), Mao (1972), Mickey (1982), and many more. Andy Warhol's life and work has long been an inspiration and influence for a plenty of younger artists. He died in 1987, New York, USA.

Dow Wasiksiri
1956, Bangkok, Thailand

The works of Dow Wasiksiri, one of Thailand's most successful and celebrated Artists/ Photographers, has been recognized worldwide. His photographs have exhibited in many leading international museums and galleries, including the Musee du quai Branly in Paris, Field Museum, Chicago, USA, Royal Ontario Museum Canada, Singapore Art Museum, Hangaram Art Museum in Seoul Korea, Saatchi Gallery, London, UK, The National Gallery in Bangkok.

The son of a Thai diplomat, Wasiksiri spent

his childhood in Western countries such as Australia, New Zealand and the United States. This multi-cultural experience has enable Wasiksiri to view Thailand and its people with dual insider-outsider perspective. Wasiksiri was also one of the first Thai photographers to seriously explore his inner psyche and transfer those ideas into his art photographs. He has also dedicated himself to documenting Thai society. His distinctive style has garnered him many international awards.

Yan Pei Ming
1960, Shanghai, China

Yan Pei-Ming is a Chinese painter born in Shanghai. Since 1982, he has lived in Dijon, France. His most famous paintings are 'epic-sized' portraits of Mao Zedong worked out in black and white or red and white. In 1991, he held his first solo exhibition at the Centre Pompidou. His painting, mostly done in black and white, is a reflection of his pessimistic side. With his art, he rather reflects the darker side of life, than feelings of happiness and peace. Beside paintings of Mao, himself and his father, Ming painted various celebrities, like Bruce Lee, and artist Maurizio Cattelan. In the 1990s he produced large series of portraits of people from the bottom of society, such as prisoners, prostitutes, and homeless children. In his work he also included themes like social and geopolitical conflicts and their consequences.

BAB

